

have en liste over, således at vi kan hænge det op rundt omkring på de forskellige typer af uddannelsesinstitutioner. Der vil komme run på den type værelser.

Men integrationsministeren har jo i den forbindelse også glemt, at de studerende har mulighed for at få arbejde, og der er en anden overskrift: En af grundene til, at de ikke kan få arbejde, er, at de ikke taler dansk; tal dansk som forudsætning, lær noget dansk, så kan det være, at vi kan kigge på det. Så dér er altså også et problem, da man allerede med det samme agter at sætte dem ned på den lave ydelse og så i øvrigt fastholde dem på det niveau – forhåbentlig med en husleje på 1.350 kr. Vi får se.

Kl. 12.15

Det næste, jeg vil spørge om, er: Hvordan kan det være, at integrationsministeren i sit forsøg på at være kreativ og udvikle sin fantasi, således at disse mennesker kan komme i arbejde, så nedlægger en af de tilsyneladende mest værdifulde institutioner, hvor det drejer sig om en kampagne for integration og om at få 1.000 mennesker i arbejde inden for staten? Hvorfor nedlægger regeringen det? Er det et forsøg på at udvide ny fantasi?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg ved ikke, hvad det er for en institution, jeg har nedlagt. Men jeg ville ønske, at jeg kunne stille spørgsmål til fru Anne Baastrup, for så vil jeg gentage følgende spørgsmål, og det gør jeg så alligevel:

Når visse kommuner evner at skaffe job til samtlige kontanthjælpsmodtagere, danske som udenlandske, skulle det så ikke være muligt for de andre kommuner at skaffe nogle timers arbejde til de uendelig få, som er i integrationsfasen, som ikke kan komme på højskole eller i gang med en uddannelse, og som ikke kan finde et job? Disse uendelig få. Skulle socialcheferne dog ikke være i stand til at finde noget til dem i stedet for at jamre i Jyllands-Posten? Det synes jeg, at de skulle.

Anne Baastrup (SF):

Nu er det mit indtryk, at de uendelig få, er det ikke efter regeringens ambition i størrelsesordenen 60.000, der skal ud på arbejdsmarkedet? Det er ikke mit indtryk, at de 275 kommuner, vi har, anser 60.000 mennesker for at være uendelig få. Men det kan vi jo snakke om en anden gang.

Noget andet er, at det bekymrer mig voldsomt, at ministeren ikke er klar over, at der til

kampagnen vedrørende integration af indvandrere på statens arbejdspladser er ansat en konsulent, der inden for de sidste 2 år har skaffet 1.000 arbejdspladser. Og integrationsministerens egen spindoktor siger, at hvis det er sådan, at han i øvrigt udtaler sig til pressen, så har han selv et personligt problem.

Men ministeren ved tilsyneladende slet ikke, at hele den der funktion nedlægges. Det synes jeg er meget, meget bekymrende. Hvor vil ministeren så skaffe sin kreativitet og fantasi fra, således at flygtninge har mulighed for at få arbejde? Det vil jeg meget gerne se, hvis ministeren ikke engang kender sit eget system.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Også jeg har læst i avisen, at vi tilsyneladende har haft et geni ansat, og jeg skal da gerne undersøge, om det kan bekræftes, at vi har haft et geni ansat. Jeg er ikke sikker på, at det kan bekræftes, men det kan vi da undersøge.

Og med hensyn til de 60.000, så forstår jeg bedre spørgsmålet, for det, det drejer sig om her, er jo kun 7-års-perioden i integrationsfasen. Det drejer sig om disse ganske få tusind; så vidt jeg ved, drejer det sig om ca. 3.500 asylsøgere, som kommer ud hvert år, og de er jo ikke sociale tilfælde alle sammen, og nogle kan godt klare sig for den nedsatte ydelse.

Så er der altså ganske få i hver kommune, der ikke kan, og det er dem, jeg taler om, og det er dem, jeg synes, socialcheferne skulle gøre noget for, i stedet for at jamre i Jyllands-Posten.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes jo, det er interessant, at integrationsministeren efterlyser kreativitet, men samtidig fyrer den person, der rent faktisk har udvist kreativitet, som fru Anne Baastrup også var inde på, og faktisk har skaffet 1.000 mennesker i arbejde. Det er jo lidt svært, hvis ens kreativitet bliver belønnet med en fyreseddel.

Nu da ministeren efterlyser kreativitet hos andre, vil jeg da gerne bede om, at ministeren også udviser kreativitet over for den mor, som – med de økonomiske rammer hun har – faktisk er nødt til at spare. Hun spørger i Jyllands-Posten, om hun skal spare børnenes fastelavsarrangement væk, så børnene altså ikke kan deltage i fastelavnsfesten i børnehaven og skolen, eller om hun skal købe billigere mad.

Jeg vil da gerne spørge integrationsministeren om, hvad hans kreativitet synes gavner integrationen mest. Er det, at man ikke deltager i fa-